

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/10/2026
Identifikačné číslo spisu:	3825010507
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Petr Kaňa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:3825010507.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňa a členov senátu JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom 24. júna 2026 v Bratislave, v trestnej veci obvinenej MUDr. K. E. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 23. septembra 2025, sp. zn. 3Tos/101/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku sa dovolanie obvinenej MUDr. K. E. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Prievidza (ďalej tiež „súd I. stupňa“) uznesením z 18. júla 2025, sp. zn. 25T/38/2025, rozhodol podľa § 241 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku tak, že prijal obžalobu prokurátorky Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou, č. k. Pv 223/23/3301-52 z 19. mája 2025 podanú na obvinenú MUDr. K. E., nar. XX.XX.XXXX (ďalej tiež „obvinená“), pre skutok právne posúdený ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, na skutkovom základe v nej uvedenom.

Proti uvedenému uzneseniu súdu I. stupňa podala obvinená riadne a včas sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne (ďalej tiež „sťažnostný súd“) uznesením z 23. septembra 2025, sp. zn. 3Tos/101/2025 (ďalej tiež „napadnuté uznesenie“), sťažnosť obvinenej proti označenému prvostupňovému uzneseniu ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala obvinená, prostredníctvom obhajcu JUDr. Mariána Ševčíka, CSc., dovolanie.

Podľa názoru obvinenej sťažnostný súd, napriek tomu, že mu boli v sťažnosti predložené dôkazy v neprospech podanej obžaloby, rozhodol bez náležite zisteného skutkového stavu, a jeho rozhodnutie obvinená preto považuje za predčasné a nezákonné.

Dôvody, pre ktoré považuje rozhodnutie sťažnostného súdu za nezákonné, oprela aj o odkaz na medicínsku odbornú literatúru, ktorú doložila ako prílohu č. 1 k dovolaniu. Spolu s uvedenou prílohou uviedla aj podrobný časový sled udalostí, ktoré majú v súhrne vyvracať dôvodnosť podanej obžaloby, ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne.

Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a rozhodol, že obžaloba Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou sa zamieťa a nepripúšťa pre ďalšie konanie, pretože je nezákonná a nedôvodná. Súčasne navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie zastavil.

* * *

K dovolaniu obvinenej sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza písomným podaním doručeným súdu I. stupňa 1. decembra 2025.

K dovolacej argumentácii obvinenej uviedol, že podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Poukázal na § 368 ods. 2 písm. a) až písm. h) Trestného poriadku, pričom uviedol, že citované ustanovenie Trestného poriadku uvádza taxatívny výpočet rozhodnutí, proti ktorým je dovolanie prípustné. V tejto súvislosti prokurátor dôvodil aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v rámci ktorej dovolací súd opakovane vyjadril názor, že ak napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nepatrí medzi rozhodnutia výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Trestného poriadku, dovolanie je neprípustné.

Súčasne poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústavný súd“) z 29. júna 2023, sp. zn. III. ÚS 330/2023, v ktorom ústavný súd konštatoval, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré nespadá do okruhu rozhodnutí uvedených v citovanom ustanovení Trestného poriadku, ide o neprípustné dovolanie a Najvyšší súd Slovenskej republiky nemá inú možnosť, než takéto dovolanie odmietnuť.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia je podľa prokurátora zrejmé, že ide o rozhodnutie odvolacieho súdu (sťažnostného súdu) nespádajúceho do rámca rozhodnutí taxatívne uvedených v § 368 ods.1, ods. 2 Trestného poriadku.

Rozhodnutie o prijatí obžaloby, resp. sťažnosti proti nemu nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, ale len procesného predbežného rozhodnutia. Týmto rozhodnutím sa len posudzujú podmienky na konanie pred súdom v zmysle § 241 Trestného poriadku.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvinenej postupom podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietol ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie zákon nepripúšťa.

* * *

Na uvedené vyjadrenie prokurátora reagovala obvinená prostredníctvom obhajcu písomným podaním doručeným súdu I. stupňa 22. decembra 2025.

S vyjadrením prokurátora nesúhlasila a zastávala názor, že sa prokurátor k dovolaniu žiadnym spôsobom nevyjadril.

Ďalej poukázala na právnu argumentáciu, ktorú uviedla už vo svojom pôvodnom podaní, pričom právny názor obžaloby v znení prokurátorky považuje za právne nekonformný, nerespektujúci právny názor sudcu pre prípravné konanie, ktorý uvedenou právnou argumentáciou prokurátorky nie je možné

žiadnym procesným úkonom prelomiť v neprospech obvinenej.

Osobitne dala do pozornosti, že pôsobí ako detská lekárka, ktorá svoju profesiu vykonáva v územnej pôsobnosti Trenčianskej fakultnej nemocnice a tiež v Bánovciach nad Bebravou, ako aj v Partizánskom pri akútnom nedostatku pediatrov a k spokojnosti detských pacientov a ich rodičov.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že už primárna procesná podmienka, pre ktorú stráca relevanciu posudzovanie všetkých na ňu nadväzujúcich, ktorou je prípustnosť dovolania, splnená nebola.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmieňanom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieňane odložený, o výkone zvyšku trestu po podmieňanom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste. Minister spravodlivosti podá dovolanie aj vtedy, ak súd rozsudkom schválil dohodu o vine a treste, ktorá nie je so zreteľom na závažné porušenie hmotnoprávných ustanovení primeraná alebo spravodlivá.

Podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je nepochybné, že dovolanie proti rozhodnutiu, ktorým súd prvej inštalácie v štádiu prebiehajúceho trestného stíhania v konaní pred súdom rozhodol o prijatí obžaloby, proti ktorému je prípustná sťažnosť, v dôsledku ktorej strana môže dosiahnuť aj prieskum správnosti takéhoto rozhodnutia nadriadeným súdom, čo je procesná situácia, ktorá nastala aj v posudzovanej trestnej veci, je neprípustné.

Zistenie neprípustnosti dovolania logicky vylučuje meritórne (vecné) preskúmanie dovolania obvineného, bez ohľadu na to, aké dovolacie dôvody uplatnil a aké chyby rozhodnutiu, ktoré nemožno napadnúť dovolaním, vytýkal. Obsah konkrétnych dovolacích námietok je v takom prípade celkom irelevantný, pretože už samotný fakt neprípustnosti dovolania je dôvodom na jeho odmietnutie podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Uvedený záver v sebe obsahuje nemožnosť posúdenia dovolania z pohľadu chýb obvineným vytýkaných napadnutému rozhodnutiu, a to ani z pohľadu ním uplatnených dovolacích dôvodov, ani z pohľadu k týmto dovolacím dôvodom formulovanej vecnej argumentácie.

Nad rámec uvedeného dovolací súd len marginálne v reakcii na obsah dovolania obvinenej - už odhliadnuc od toho, že obvinená ani neformulovala v dovolaní konkrétny Trestným poriadkom predpokladaný dovolací dôvod - upriamuje pozornosť na to, že ani v konečnom návrhu formulovaný výrok, ktorého sa od dovolacieho súdu obvinená vo výsledku dožadovala, nemá oporu v Trestnom poriadku, pretože dovolací súd v dovolacom konaní spravovanom tzv. kasačným princípom ani v prípade vyhovenia dovolaniu zrušením napadnutého rozhodnutia (vo všeobecnosti) nie je oprávnený vo veci sám rozhodnúť; vo svetle požiadavky obvinenej by tak vôbec neprichádzalo do úvahy (ani pri hypotéze, že by dovolanie proti takému rozhodnutiu bolo prípustné), aby priamo sám rozhodol vo veci, a už vôbec nie o odmietnutí obžaloby alebo zastavení trestného stíhania.

Dovolací súd preto dovolanie obvinenej na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, ako neprípustné odmietol.

Toto uznesenie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.